

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

Arkadiusz Janusz Sopata (ławnik Sądu Najwyższego)

w sprawie z powództwa R. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. w W. przeciwko M.D., K.P.1, M.P.1, J.P., K.P.2, W.P. (następcom prawnym M.P.2)

o zapłatę,

na skutek skargi nadzwyczajnej Prokuratora Generalnego od nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z 17 lutego 2017 r., sygn. I Nc 243/17,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 2 czerwca 2026 r.

odrzuca skargę nadzwyczajną.

UZASADNIENIE

Pismem z 16 lutego 2021 r. Prokurator Generalny (dalej: „skarżący”) wniósł skargę nadzwyczajną od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla wydanego przez Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej w dniu 17 lutego 2017 r. (I Nc 243/17), w sprawie z powództwa R. sp. z o.o. S.K.A. przeciwko M.P.2 – o zapłatę. Wskazując zakres zaskarżenia, zaskarżył natomiast nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla wydany przez Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej z dnia 30 grudnia 2015 r. (I Nc 1536/15). We wniosku końcowym skargi nadzwyczajnej wniósł również o uchylenie zaskarżonego nakazu zapłaty w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Białej

Podlaskiej z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania ze skargi nadzwyczajnej.

Postanowieniem z 18 maja 2022 r. (I NSNc 332/21) Sąd Najwyższy na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił postępowanie z urzędu w przedmiocie skargi nadzwyczajnej Prokuratora Generalnego w związku ze śmiercią M.P.2. Pismem z 31 marca 2026 r. Prokurator Generalny przesłał do Sądu Najwyższego informacje o następcach prawnych M.P.2.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nadzwyczajna zasługiwała na odrzucenie.

Zgodnie z art. 95 pkt 1 u.SN, w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, stosuje się w zakresie spraw cywilnych – przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego dotyczące skargi kasacyjnej, z wyłączeniem art. 398⁴ § 2 oraz art. 398⁹ k.p.c.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej (a zatem także skargi nadzwyczajnej) należy: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; 2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie; 3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Wskazane wymagania mają charakter wad nieusuwalnych i powodują odrzucenie skargi *a limine*. Podkreślić przy tym należy, że warunkiem wystarczającym, a zarazem koniecznym, do odrzucenia skargi jest brak któregokolwiek z jej elementów konstrukcyjnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 11 maja 2006 r., III CSK 144/06; 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08).

W niniejszej sprawie Prokurator Generalny zaskarżył i wniósł o uchylenie innego orzeczenia niż wskazane w petitum i w uzasadnieniu skargi. Tym samym skarga nadzwyczajna nie spełnia podstawowych warunków konstrukcyjnych pisma procesowego, co uniemożliwia jej rozpoznanie. Jednocześnie należy też zastrzec, że odrzucenie skargi nadzwyczajnej nie tworzy tzw. powagi rzeczy osądzonej

(*res iudicata*). Uprawniony podmiot może ponownie złożyć skargę nadzwyczajną, co będzie skutkowało jej rozpoznaniem przez Sąd Najwyższy.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 95 pkt 1 u.SN w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucił skargę nadzwyczajną.

Z.G.

[a.]